

Sygn. akt VI U 1320/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 19 czerwca 2018 r. w Bydgoszczy na rozprawie

odwołania: I. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 3 sierpnia 2017 r., znak:(...)

w sprawie: I. R.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

I zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu I. R. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 22 czerwca 2017 r. do 30 czerwca 2020 r. ;

II stwierdza odpowiedzialność Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt VIU 1320/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 3 sierpnia 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. po rozpoznaniu wniosku I. R. z dnia 22 maja 2017 roku odmówił wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Powołując się na przepisy Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, w szczególności artykuł 57, w związku z artykułem 58 tej ustawy, organ rentowy wyjaśnił, iż odmówił przyznania wnioskodawcy renty, ponieważ komisja lekarska ZUS orzekła, że nie jest on niezdolny do pracy, w orzeczeniu z dnia 4 lipca 2017 roku. Dodatkowo organ rentowy wskazał, iż na podstawie dowodów dołączonych do wniosku i uzyskanych w wyniku przeprowadzonego postępowania przyjął za udowodnione okresy ubezpieczeniowe powoda, nieskładkowe, 2 lata, 3 miesiące, 2 dni, składkowe, 42 lata, 4 miesiące, 10 dni, stażu sumarycznego 44 lata, 7 miesięcy i 12 dni oraz nie uwzględnił przy ustalaniu powyższego stażu ubezpieczeniowego powoda okresu od 8 lipca 2016 roku do 17 sierpnia 2016 roku, urlopu bezpłatnego. Odwołanie od tej decyzji wniósł ubezpieczony wnioskodawca I. R., domagając się zmiany decyzji i uznanie jego częściowej niezdolności do pracy, w związku z powstałymi zmianami narządów ruchu i kręgosłupa. W uzasadnieniu zaskarżenia ubezpieczony wskazywał, że nie zgadza się z orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS, że lekarz orzecznik orzeczeniem z dnia 13 czerwca 2017 roku orzekł, że jest on częściowo niezdolny do pracy do 30 czerwca 2020 roku. Wskazywał, że jego praca polega na chodzeniu po terenie składowiska odpadów komunalnych, na których pracował i doglądaniu prawidłowo wykonywanej pracy, stosowanej technologii

przy składowaniu odpadów, a to wymaga też sprawności fizycznej, wchodzenia na skarpe odpadów czy na drabinę na studziencie sygnalizacyjnej, celem sprawdzenia poziomu odcieków. Ubezpieczony wskazywał także, że jego stan zdrowia się pogorszył, oprócz tego, że przeżył on operację wstawienia endoprotezy lewego kolana, w okolicy tego kolana nadal występują bóle, prawdopodobnie spowodowane dną moczanową, a kolano jest mocno opuchnięte. Także powoływał się na swoje schorzenia kręgosłupa, które przeszkadzają mu w normalnym funkcjonowaniu, w tym bóle w plecach, drętwienie prawej nogi, trudności z siedzeniem, podczas którego drętwieją mu palce u rąk. Dodatkowo ubezpieczony wskazywał, że doszło do zwyrodnienia prawego u niego, do zwyrodnienia prawego stawu biodrowego, w związku z czym dokuczają mu silne bóle i obecnie jest zmuszony chodzić przy pomocy kuli łokciowej, a także ma trudności z ubieraniem odzieży, czy butów. Ubezpieczony podnosił także, że został zakwalifikowany do zabiegu operacyjnego w poliklinice wojskowej, zabiegu wstawienia endoprotezy stawu biodrowego. A ponadto do tego dochodzą jeszcze u niego schorzenia w postaci niewydolności serca, powodujące szybkie męczenie, opuchliznę w stopach. Podkreślał on, że choruje na nadciśnienie tętnicze i dnę moczanową. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania, powołując argumentację przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji oraz nadmieniając, że w okresie od 1 stycznia do 21 czerwca 2017 roku ubezpieczony uprawniony był do zasiłku chorobowego. Sąd Okręgowy ustalił i rozważył, co następuje: ubezpieczony I. R., urodzony (...) w dniu 22 maja 2017 roku złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddziale w B. wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy. Orzeczeniem z dnia 13 czerwca 2017 roku lekarz orzecznik ZUS ustalił, iż ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy do 30 czerwca 2020 roku, daty powstania niezdolności do pracy nie da się ustalić, a częściowa niezdolność do pracy ubezpieczonego pozostaje w związku ze stanem narządu ruchu. W wyniku złożenia zarzutu wadliwości tego orzeczenia orzekła komisja lekarska ZUS, która orzeczeniem z dnia 4 lipca 2017 roku ustaliła, iż ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy. Zaskarżona decyzja, odmawiająca przyznania ubezpieczonemu prawa do renty z dnia 3 sierpnia 2017 roku, odwoływała się do treści, do ustalenia wskazanego w treści orzeczenia komisji lekarskiej ZUS. Okolicznością niesporną między stronami było to, iż ubezpieczony legitymował się okresem składkowym w wymiarze 42 lat, 4 miesięcy i 10 dni oraz stażem ubezpieczeniowym, sumą okresów składkowych i nieskładkowych w wymiarze 44 lat, 7 miesięcy i 12 dni. W okresie swojej aktywności zawodowej ubezpieczony w ostatnim okresie pracował jako kierownik składowiska odpadów w pełnym wymiarze czasu pracy. W celu zweryfikowania stanowiska organu rentowego, opartego na orzeczeniu komisji lekarskiej ZUS Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii zespołu biegłych sądowych w składzie: internista reumatolog, neurolog, ortopeda i kardiolog. Powyższych 4 biegłych w opinii pisemnej z dnia 9 listopada 2017 roku rozpoznało u ubezpieczonego następujące schorzenia: rozległe zmiany zwyrodnieniowe, rozległe zmiany zwyrodnieniowo - zniekształcające stawu biodrowego prawego ze znacznym upośledzeniem ruchomości oraz wydolności statycznie - dynamicznej kończyny dolnej prawej, stan po alloplastyce stawu kolanowego lewego, wygojone, bez ograniczenia ruchomości i upośledzenia wydolności statycznie - dynamicznej, wielopoziomowe przepukliny krążków międzykręgowych, od Th 12 do L5, z pęknięciem pierścienia włóknistego L2, L3 i nawracającym zespołem bólowym LS, nadciśnienie tętnicze, niewydolność serca w II klasie NYHA, dnę moczanową, otyłość. Na podstawie przeprowadzonego badania przedmiotowego oraz analizy materiału lekarskiego zebranego w aktach sprawy biegli sądowi ustalili, iż ubezpieczony jest częściowo okresowo niezdolny do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji i wykonywanym zawodem, od dnia zakończenia pobierania zasiłku chorobowego, który ubezpieczony pobierał do 21 czerwca 2017 roku, do 30 czerwca 2020 roku. Przyczyną orzeczonej częściowej niezdolności do pracy jest, jak wskazali biegli, schorzenie układu kostnego, zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe stawu biodrowego prawego z upośledzeniem ruchomości, a pozostałe schorzenia pogłębiają tę niezdolność. Podstawą uznania niezdolności do pracy, jak wskazali opiniujący biegli sądowi, były te same dowody, którymi dysponował organ rentowy w postępowaniu administracyjnym. Biegli zgodzili się z orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS, natomiast nie podzielili orzeczenia komisji lekarskiej ZUS z powodu większego nasilenia zmian chorobowych i większego ograniczenia sprawności badanego. Zastrzeżenia do tej opinii zgłosił w piśmie procesowym z dnia 21 lutego 2018 roku organ rentowy, powołując się na stanowisko przewodniczącego komisji lekarskiej ZUS.

[**koniec części** 00:11:12.999] QRC229485_02

[**Przewodniczący** 00:11:16.306] Pełnomocnik organu rentowego wskazywał, że nadal nie podziela opinii biegłych, co do częściowej niezdolności do pracy badanego, który jest pracownikiem umysłowym, magistrzem administracji ostatnio zatrudnionym, jako kierownik Składowiska Odpadów Komunalnych z powodu zaawansowanych zmian zwyrodnieniowych stawu biodrowego prawego i upośledzenia ruchomości. Komisja lekarska ZUS w

składzie ze specjalistą ortopedii po przeprowadzonym badaniu oraz analizie dokumentacji nie stwierdziła długotrwałej niezdolności do pracy zarobkowej ubezpieczonego. Rozpoczą..., rozpoznała jedynie początkowe zmiany zwyrodnieniowe stawu biodrowego prawego z ograniczeniem rotacji. Ponadto pełnomocnik organu rentowego wskazywał w treści pisma procesowego na karcie 27 akt sprawy, iż opisywane w badaniu biegłego ortopedy ograniczenie ruchomości stawu biodrowego prawego zgięcie 90 stopni, rotacja zewnętrzna i wewnętrzna po 20 stopni pozwala na wykonywanie bez ograniczenia pracy siedzącej i lekkiej fizycznej. W związku z tym brak jest zdaniem organu podstaw do orzekania częściowej niezdolności do pracy u badanego pracownika umysłowego, tym bardziej, że biegły nie stwierdził istotnego upośledzenia funkcji po przebytej alloplastyce stawu kolanowego lewego. Pozostałe schorzenia również nie upośledzają w ocenie organu rentowego istotnie sprawności badanego. Mając na uwadze powyższe zastrzeżenia organ rentowy wnosił o przekazanie zastrzeżeń biegłym sądowym w celu ustosunkowania się do nich, a w przypadku nieuwzględnienia tego wniosku o oddalenie odwołania. W opinii uzupełniającej z dnia 9 listopada 2017 roku karta 32 akt sprawy biegli sądowi odnosząc się do zastrzeżeń organu rentowego wskazali, iż początkowe zmiany zwyrodnieniowe stawu biodrowego prawego stwierdzone przez komisję lekarską..., przez komisję ZUS nie mają potwierdzenia w aktach sprawy, ponieważ w bada..., w badaniu rentgenowskim z dnia 18 grudnia 2015 roku stwierdzono masywny..., masywnego stopnia zmiany zwyrodnieniowe zniekształcające w stawie. Te rozległe zmiany zostały potwierdzone w badaniu przedmiotowym biegłego sądowego ortopedy. Ponadto stwierdza się rozległe zmiany kręgosłupa szyjnego i LS z wielopoziomową dyskopatią, co pogłębia niezdolność do pracy ubezpieczonego. Biegli podtrzymali swoje orzeczenie wydane w dniu 9 listopada 2017 roku. Opinia uzupełniająca nosi datę 8 marca 2018 roku karta 32 akt sprawy a nie 9 listopada 2017 roku. Także do opinii uzupełniającej z 8 marca 2018 roku pełnomocnik organu rentowego w piśmie procesowym z 28 marca 2018 roku karta 41 akt sprawy złożył zastrzeżenia. Podtrzymał on poprzednie stanowisko w sprawie, nie podzielił opinii biegłych o częściowej niezdolności do pracy ubezpieczonego. O niezdolności do pracy w przypadku zmian zwyrodnieniowych stawów biodrowych decydują przede wszystkim zaburzenia funkcjonalne stwierdzone w badaniu klinicznym, a komisja lekarska ZUS ze specjalistą ortopedii w składzie rozpoznała tylko początkowe zmiany zwyrodnieniowe stawu biodrowego prawego z ograniczeniem rotacji. Organ rentowy wskazywał w treści tego pisma procesowego, że badanie rentgenowskie ma znaczenie pomocnicze. Podczas badania komisja ZUS nie stwierdziła u badanego długotrwałej niezdolności do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. W związku z tym organ rentowy wnosił o dopuszczenie dowodu z opinii drugiego zespołu biegłych sądowych a w przypadku nieuwzględnienia tego wniosku o oddalenie odwołania. Dokonując ustaleń w sprawie oraz oceny zebranego materiału dowodowego z punktu widzenia dyrektyw wskazanych w artykule 233 paragrafie 1 Kodeksu postępowania cywilnego Sąd Okręgowy wskazuje, iż dowód z opinii, dowody z opinii pisemnych powołanego w sprawie zespołu biegłych sądowych były szczegółowe, wydane zostały zgod..., opinie wydane zostały zgodnie z posiadaną przez biegłych sądowych specjalistyczną wiedzą medyczną i miały odniesienie do pozostałego materiału dowodowego w tym badania rentgenowskiego z dnia 18 grudnia 2015 roku, które potwierdziło masywne, masywnego stopnia zmiany zwyrodnieniowo-zniekształcające w stawie biodrowym ubezpieczonego. Wbrew zastrzeżeniom organu rentowego biegli sądowi stwierdzili poważne naruszenie sprawności organizmu powoda polegające czy wynikające z rozległych zmian zwyrodnieniowo-zniekształcających stawu biodrowego prawego ze znacznym upośledzeniem ruchomości oraz wydolności statyczno-dynamicznej kończyny dolnej prawej a pozostałe schorzenia pogłębiały tylko stwierdzoną częściowo z tego powodu niezdolność do pracy. W badaniu ortopedycznym stwierdzono upośledzenie wydolności statyczno-dynamicznej, rotację zewnętrzną i wewnętrzną o 20 stopni, ból przy ruchach czynno-biernych w stawie biodrowym, zgięcie stawów 90 stopni, odwodzenie 20 stopni, przywodzenie 10 stopni. Ta opinia biegłych sądowych wraz z opinią uzupełniającą odwołującą się do konkretnego badania rentgenowskiego, które zostało przeprowadzone przed przeprowadzonym przez organy orzecznicze ZUS orzekaniem w sprawie miały taką moc dowodową i wiarygodność, że pozwalały na dokonanie istotnego dla rozstrzygnięcia sporu ustalenia, co do częściowej niezdolności do pracy ubezpieczonego. Zgodnie z artykułem 50..., zgodnie z artykułem 12 i 13 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych jednolity tekst Dziennik Ustaw z 2017 roku pozycja 1383. Niezdolną do pracy w rozumieniu Ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy. A częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności

do pracy oraz rokowania, co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się po pierwsze stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji. I po drugie możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psycho-fizyczne. Postępowanie dowodowe wykazało niewątpliwie, iż ubezpieczony jest osobą częściowo niezdolną do pracy a zatem spełnił przesłankę wymaganą w artykule 97 ustępie 1 punktem, punkcie 1 Ustawy emerytalno-rentowej konieczną do nabycia prawa do dochodzonego świadczenia. Z uwagi na to, że ubezpieczony do 21 czerwca 2017 roku korzystał z zasiłku chorobowego to Sąd zgodnie z artykułem 100 ustępem 2 w związku z artykułem 477 paragrafem 2 Kodeksu postępowania cywilnego oraz artykułem 57, 58 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu prawo do renty na okres orzeczony w opinii biegłych sądowych. W punkcie 2 wyroku zgodnie z artykułem 118 ustępem 1 A Ustawy emerytalno-rentowej Sąd orzekł o odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Z opinii biegłych sądowych wynikało, bowiem, że biegli sądowi dysponowali tym samym materiałem orzecznym, który pozostawał w dyspozycji organów orzeczniczych ZUS a w takiej sytuacji wydanie przez komisję lekarską ZUS wadliwego w ujęciu obiektywnym orzeczenia kreuje odpowiedzialność organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji i dlatego Sąd Okręgowy orzekł jak w punkcie 2 wyroku. Na tym wygłoszenie uzasadnienia zakończono.

[**Koniec** 00:22:22.999]